

Nr. 3 / martie 2024

Generația Z

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

**Baia Sprie
2024**

Generația Z

**Liceul Tehnologic de Transporturi Auto
Baia Sprie, Maramureș**

COORDONATORI

prof. Smiedt Mihaela-Elena

prof. Sztrelenczuk Iolanda

prof. Moje Ina

prof. Bocos Enikő

prof. dr. Coza Ancuța

prof. Dan Amalia

prof. Grec Emilia

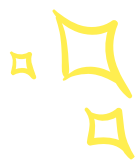
prof. Udrescu Adina

prof. Tirean Ancuța

editor: prof. Sztrelenczuk Iolanda

"Copiii sunt creativi în mod natural. Este responsabilitatea noastră să le oferim libertatea, materialele și spațiul în așa fel încât creativitatea lor să înflorească la maxim."

Jean Vant Hul

Cuprins

Emoțiile mării schimbări.....	5
Emoții la început de clasa a V-a	6
Prietenul meu, David.....	7
Și iată-mă.....	8
Un om de zăpadă.....	9
Scrisoare către Matilda.....	10
Școala.....	12
Natura - un drum spre libertate.....	13
The Secret History.....	15
Tavaszváró.....	16
Vívódás.....	17
Nagyjaink nyomában.....	18
Arhetipuri umane în Vrăjitorul din Oz.....	19
Poveste de iarnă.....	23
Țara mea.....	25
Poveste.....	25
Cardiograma lirică.....	26
De prin clasă adunate, de elevi realizate.....	27
Tradiții din Maramureș - Brondoșii.....	30
My Favourites.....	33
The Mistaken Prince.....	36
Trecut, prezent și viitor cu Erasmus+.....	39
Un proiect de Crăciun.....	41
Balul Bobocilor 2023.....	42
Interviu cu Ștefania Chiver, Miss boboc 2023.....	44
Interviu cu Radu Crăciun, Mister boboc 2023.....	45
Trupa de teatru Dramatique la Balul Bobocilor 2023.....	46
Sabotaj, cuvânt cu origini istorice.....	48
Impactul social media în viața tinerilor.....	49

Emoțiile mării schimbări

BREBAN ANTONIA

clasa a V-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

În fiecare an, sfârșitul verii strecoară în sufletele copiilor un sentiment de neliniște. Adierea hotărâtă a vântului, strălucirea din ce în ce mai palidă a soarelui și cândurile de puncte negre care se rotesc în cadență pe pânza tot mai cenușie a cerului conturează imaginea școlii în gândurile tuturor.

Pentru mine, odată cu sosirea toamnei revin și emoțiile, gândurile la noi începuturi, prietenii, culoare și veselie. Fiecare început de an școlar este magic. Reîntâlnirea cu colegii este de neuitat, depănarea amintirilor din perioada vacanței este una memorabilă.

Anul acesta a început diferit, deoarece avea loc marea schimbare, trecerea la gimnaziu, respectiv începutul clasei a V-a. Fiind boboci, prima zi de școală a fost una cu adevărat specială; aveam temeri, emoții, gânduri. Careul, care în clasa pregătitoare mi se păruse mare, aproape cât un univers întreg, l-am descoperit acum mic, neîncăpător pentru mulțimea de elevi, dar și străini. Din fericire, un element de stabilitate se desprinsese în această lume nouă și ne înconjură cu toată dragostea și forța lui protectoare. Este vorba de doamna dirigintă, care ne-a uimit cu personalitatea ei senină, plină de energie, dar și de înțelepciune. Emoțiile și temerile, care crescuseră în sufletele noastre precum șuvoiul unui pârâu, s-au estompat ca prin minune sub privirile blânde și încurajatoare ale doamnei diriginte.

Pentru noi, trecerea de la „doamna învățătoare” la „domnii profesori” a fost una dificilă. A trebuit să ne obișnuim cu fiecare dascăl în parte, căci la fiecare oră vedeam câte un alt chip, dar, treptat, am reușit. Doamna dirigintă era de acum cea care ne îndruma, cea care ne sfătuia.

În cele din urmă, multe dintre temerile noastre, ale celor mai mici, s-au risipit. Am început să ne cunoaștem profesorii, iar dumnealor să ne împărtășească din comoara cunoștințelor adunate cu atâta trudă.

Doar începutul a fost mai greu!

Emoții la început de clasa a V-a

LORINCZ-BREZOCZKI DAVID

clasa a V-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Numele meu este David și sunt un elev ca toți ceilalți. Îmi place să merg la școală, mă străduiesc să învăț bine, încerc să mă comport corespunzător cu colegii mei.

Adevărul este că pentru mine, emoțiile provocate de gândul că voi trece în clasa a V-a au început cu mult timp înainte de prima zi de școală. Încă de la debutul vacanței de vară am început să mă gândesc, plin de curiozitate, dar și de îngrijorare, cum va fi noua noastră clasă, cine vor fi și cum ne vom înțelege cu noii noștri profesori și cine va fi doamna noastră dirigintă, cea care va avea misiunea să ne îndrume pașii în următorii patru ani. Am fost foarte curios dacă vom avea colegi noi.

În dimineața festivității de deschidere a anului școlar m-am trezit cu un nod în stomac, am fost cuprins de agitație și nerăbdare, dar, din fericire, părinții mi-au fost alături și m-au încurajat. Ajuns în curtea școlii, am fost foarte fericit când m-am reîntâlnit cu colegii mei. În timpul verii unii s-au înălțat peste măsură de mult, alții mi-au părut mai maturi, cu preocupări diferite față de cele pe care le aveam în clasele mici, unii s-au mai cumișit, iar alții au rămas la fel de năzdrăvani. Probabil că și eu păream schimbat în ochii celorlalți. Când mi-am rotit privirea prin mulțimea de copii și părinți, m-a cuprins un val de tristețe, deoarece am zărit-o pe doamna învățătoare înconjurată de alte „albinuțe” și mi-am dat seama că nu dumneaei ne va întâmpina în sala de clasă.

În fața noastră a apărut curând o altă doamnă și s-a prezentat ca fiind diriginta noastră. I-am remarcat ochii veseli încadrați de o pereche de ochelari și de buclele roșcate ale părului. Vocea ei blândă m-a impresionat, iar glumele ei m-au făcut să uit de tristețea despărțirii de clasa a IV-a.

După festivitatea de deschidere, doamna dirigintă ne-a condus în sala de clasă și ne-a povestit despre schimbările care ne așteaptă în noul an școlar. Eram puțin confuz, dar și fericit, eram puțin speriat, dar și nerăbdător în fața provocărilor care, cu siguranță, pândeau la tot pasul.

PRIETENUL MEU, DAVID

LORINCZ-BREZOCZKI DAVID

clasa a V-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Când am deschis ochii, înaintea mea era un băiețel cu nasul roșu și cu fața încadrată de niște cărlionți negri ca tăciunele. Tocmai luase de jos un fular de lână verde și se pregătea să mi-l înfășoare pe după gât. Îmbrățișarea lui mi s-a părut călduroasă și mi-a plăcut. Din acea zi am fost aproape de nedespărțit.

Am aflat că îl cheamă David și că toamna viitoare va merge la școală.

— Ce este o școală? l-am întrebat curios.

— E o clădire mare în care se adună copii de toate vârstele. Acolo se joacă, își fac prieteni și învață lucruri interesante despre lumea în care trăim, a răspuns David privind-mă senin.

— Toamna viitoare voi veni cu tine la școală, am spus hotărât.

Un zâmbet trist se ivi pe chipul lui David. Am crezut la început că propunerea mea îl va bucura. Mult mai târziu am aflat că oamenii de zăpadă trăiesc cel mult o iarnă, că în fiecare an David a avut ca prieten un alt om de zăpadă și că, probabil, eu voi fi ultimul ridicat de el. Școala este o instituție serioasă, iar el va avea responsabilități multe, care îl vor împiedica să se mai joace. Când mi-a mărturisit toate acestea trecuseră deja peste noi multe zile pline de veselie, în care David se dădea pe derdelușul făcut la picioarele mele, și multe nopți petrecute în grădina pustie, ascultând poveștile suierate de vânt și cântecul stelelor înghețate pe pânza neagră a cerului.

Mi-ar fi plăcut să pot alerga alături de David, să pot cutreiera locurile de dincolo de gardul grădinii, să intru în casa din care adeseori se auzea vocea blândă a mamei și uneori vocea aspră a tatălui, dar nu s-a putut. În schimb, mi-au rămas atingerea delicată a fluturilor albi, îmbrățișarea gerului năpraznic, imaginea armatei de nori plumburii care au amenințat adeseori cerul grădinii și, mai ales, prietenia neprețuită a lui David.

Când primele raze ale soarelui de primăvară au început să încălzească pământul, mi-am simțit puterile slăbite, dar eram pregătit pentru ce va urma. Știam că fiecare picătură scursă din mine va păstra în ea amintiri frumoase a ceea ce a fost.

ȘI IATĂ-MĂ...

LIBOTEAN IONUȚ

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Și iată-mă aici din nou,
în miezul tăcut al nopții,
privind pe geam cum stele cad,
îmbrățișând durerea morții.
Vorbesc cu mine iar,
și iar nu mă-nțeleg,
gândesc adânc să șterg pe jos cu mine
și simt din greu trecutul ce parcă iarăși vine.
Privesc din nou pe geam, observ din nou acele stele,
ce parcă pier, dar tot rămân a cerului pavele.
Mirat, mahmur și nedormit
deschid mai tare ochii
cobor încet din patul meu cel parcă întărit
și simt din nou durerea morții.
Îndurerat fiind, cu ochii drept spre Lună
cad în genunchi și strig: Chiar nu se poate și o zi bună?
Iar în aceste clipe de amurg parcă-nghețat,
Luna mă privește-n ochi și parcă o aud cum spune:
Nu-ți fie frică, nu suferi,
căci toți avem momente grele,
iar când tu cazi foarte rănit
am să-ți trimit iar stele.
Cu razele am să-ți aprind
lumina sufletească, iar stelele am să le pun
inima să-ți liniștească.
Și după lungi discuții cu mine și cu Luna
aprind țigara ce-mi perturbă lumea.
Privind la fum cum negru se înalță,
mă uit la Lună și îmi spun:
Ce naiba! Am doar o viață!
Și iar o iau de la-nceput, cu zile neîncălzite,
aștept ca Luna mea să apară
și să uităm de toate zilele pierdute.

UN OM DE ZĂPADĂ

LEȘ LIDIA

clasa a V-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Dragă iarnă mult așteptată,
Privind de la fereastră,
Am văzut că ai sosit îndată
Și ne-ai uimit pe toți cu sclipirea ta curată.

Urmele adânci îngheață,
O cărare prinde totuși viață,
Crengile copacilor de pe stradă
Privesc curioase omul de zăpadă.

O gură zâmbitoare de tăciune,
Doi ochi micuți, plini de suspiciune,
Un nas portocaliu de morcov crud
Și, iată, e omul de zăpadă cam zălud.

L-am ridicat din fluturii cei albi,
Care au umplut, azi-noapte, grădina mea.
Aș vrea să-i dăruiesc mai mult,
Dar știu că doar atât s-a putut.

SCRISOARE CĂTRE MATILDA

VÁRDAI ALPÁR

clasa a VI-a C
prof. coord. Moje Ina

Matilda, nici nu știu cum să încep această scrisoare. De două zile stau și mă gândesc cum vei primi gândurile mele. Deși am citit multe cărți, cu siguranță nu atât de multe precum ai citit tu la aceeași vârstă, ești unul dintre personajele care mi-a rămas în minte și în suflet. Am citit cartea în care tu ești protagonista și îmi amintesc cum te obliga tatăl tău să urmărești programele de televiziune alături de ceilalți membri ai familiei și să lași cărțile deoparte. Ce greu trebuie să-ți fi fost! Noroc că rămâneai singură acasă și puteai merge liniștită la bibliotecă. Acolo citeai în voie.

Admir nespus determinarea ta de a-ți înfrunța tatăl. Ești o lecție de viață, Matilda. Ambiția și inteligența ta au dat roade într-un final și ai reușit să depășești greutățile. Ești o fetiță tare ingenioasă și recunosc că m-am distrat copios citind cum te-ai răzbunat pe tatăl tău. Mă gândesc ce i-aș fi făcut eu tatălui meu dacă îmi rupea vreo carte. Știi care e paradoxul? În ziua de azi, copiii citesc foarte puțin, bine, cu mici excepții. Părinții și profesorii încearcă din răzputeri să-i facă să citească și să renunțe la ecrane. Ei bine, la tine a fost exact invers. Câți copii din generația mea nu și-ar dori să aibă niște părinți ca ai tăi! Cu toate acestea hotărârea ta a fost atât de puternică, încât ai reușit să-ți urmezi visul și să rămâi alături de prietena ta. Te admir nespus pentru asta și sunt sigur că multă lume o face.

Lecția de curaj de care ai dat dovadă în toți acei ani în care ai crescut în familia ta te-au dus departe și, cu siguranță, viitorul tău nu are cum să fie altfel decât strălucit. Așa cum ai fost pentru mine, sper să fii un exemplu pentru mulți copii și să-i faci să înțeleagă cât de importante sunt valorile precum ambiția, determinarea sau curajul.

Cu drag, Alpar!

SCRISOARE CĂTRE MATILDA

BALÁZS ERIKA
clasa a VI-a C
prof. coord. Moje Ina

Școala

KISS AMALIA

clasa a VII-a A
prof. coord. Moje Ina

Toți aici avem un loc
Și venim să învățăm,
Pentru mulți ea e un joc
În care cunoștințe adunăm.

Printre materii noi navigăm
Și toate-acestea cu o cauză,
Informații noi asimilăm
Și ne bucurăm de pauză.

Unii merg la tablă să scrie
Exerciții la mate cu viteză foc,
Alții merg doar să o șteargă
Și fug repede la loc.

Plus valoare ne aduce,
Din moment ce învățăm,
Pentru viitor e eficace,
Modelul dascălilor de-l urmăm.

Școala este așadar
Loc de învățat,
Dar ea este totodată
Loc pentru prietenii de legat.

Peste timp și peste ani
Ne-o vom aminti cu drag,
Când vom realiza că a trecut
Al anilor șirag.

Natura- un drum spre libertate

GOGA MARIA TEODORA

clasa a VIII-a C

prof. coord. Coza Anuța

Cunoaștem natura în totalitate? Mi-am pus această întrebare de multe ori.

Natura nu are granițe în splendoarea pe care o deține. Ea ne oferă o multitudine de soluții în ceea ce privește metodele eco-friendly. În zilele acestea, rețeaua hidrografică oferă un adăpost „durabil” pentru gunoaie, iar spațiile verzi sunt inundate de peturi.

Însă, există și probleme cu energia electrică, dar toate problemele au o soluție datorită mediului înconjurător. Soluțiile sunt: soarele, apele geotermale și vântul. Toate aceste resurse inepuizabile vor soluționa problemele cu energia electrică. Vorbind de pet-uri, ele pot fi transformate în bio-masă, creând o alta sursă de energie. Iar, o problemă colosală este încălzirea globală. Putem stopa acest fenomen prin deplasarea cu autoturisme electrice, folosirea panourilor solare și a eolienele, dar o conștientizare a populației, să nu se mai arunce gunoaie în râuri sau pe sol, să se adune resturile menajere selectiv și să nu mai defrișăm pădurile, ar spori soluționarea unui dezastru natural.

Natura ne oferă multe peisaje extraordinare, dar e obligația noastră să le protejăm. Dacă nu luăm în considerare această îndatorire, ea ne va arăta cealaltă față, cea mai puțin frumoasă. Natura este ca o gazdă ospitalieră care se pregătește cu bucatele alese, iar mai apoi își așteaptă oaspeții. Ea tot așteaptă și așteaptă... Mâncarea se răcește, iar gazda devine din ce în ce mai tristă și dezamăgită. Musafirii nu mai sosesc. Gazda se supără și promite că niciodată nu va mai permite cuiva să-i calce pragul casei. Așadar, asemenea este și mediul înconjurător. El ne oferă fluvii și oceane navigabile, pe care se transportă petrol și gaze lichefiate, ajutând la economia țării.

De altfel, ne oferă cascade spectaculoase pe care le putem admira, munți pe care să-i escaladăm, deșerturi și piramide pe care să le descoperim și surse de ape minerale cu care ne hidratăm. Oferindu-ne o varietate de facilități, vrea un singur lucru de la noi: să respectăm natura și să nu o acoperim de lucruri artificiale (făcute de om). Iar noi, încălcând și această unică dorința a naturii, picăm singuri în plasă și vom asista la momente cutremurătoare în care natura se va dezlănțui.

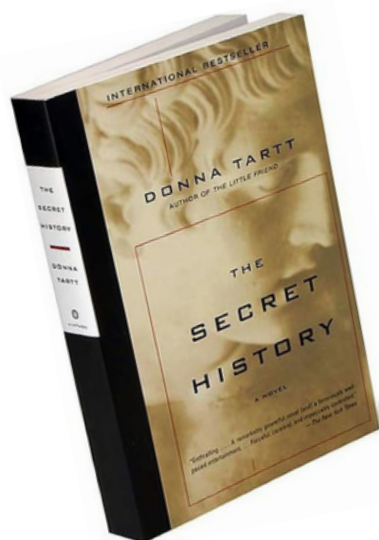
Mi-aș dori din tot sufletul ca, atunci când voi fi mare, să aduc soluții pentru eliberarea naturii de sub dominația plasticelor. Ceea ce e catastrofal e că, atunci când aruncăm gunoaie în mare, în special plastice care se descompun într-o perioadă îndelungată, animalele marine pot înghiți microplastice sau pot fi „sufocate”, ceea ce duce la dispariția unor specii nevinovate de pești sau la îmbolnăvirea noastră. Ne întrebăm des: „De ce am această afecțiune?” sau „De ce sunt diagnosticat cu această boală?” Păi, ca orice om care vrea să mănânce sănătos și să se ferească de boli, alege să mănânce un pește. Acel pește de pe masa noastră ar fi putut înghiți un microplastic din sticlele, pe care tot noi le-am aruncat adineauri. Așa că, aveți grijă din ce apă a fost pescuit acel pește, căci dacă acea apă este considerată suprapoluată, mai bine treceți peste. S-ar putea ca uneori, vrând să mâncăm sănătos, să avem o surpriză neașteptată.

Mă gândeam că pe parcursul anotimpului geros se adună multă ninsoare (anul acesta mai puțină) care se mută dintr-o parte într-alta a șoselei, nefăcând nimic cu ea. Dat fiind seceta și lipsa apei, o transformare a zăpezii în apă (preluată iarna) și folosită vara ca mijloc de irigare pentru fermieri (sau prin filtrare, potabilă), ar ajuta o bună parte din populația care se luptă vara cu seceta. Fermierii români vor renunța la agricultură dacă nu vor avea o soluție echitabilă pentru investiția lor în diferite culturi de flori și alimente. Astfel, nu vom mai găsi în magazine produse românești, decât din export. Iată câte efecte pot avea problemele legate de mediu. Trebuie să înțelegem că plasticul e pretutindeni.

În Danemarca, în spațiile comerciale, oamenii își pot încărca telefoanele cu energia provenită de la plante. Soluții există, dar trebuie puse în aplicare.

În concluzie, natura se bazează pe proverbul „Ce ție nu-ți place, altuia nu-i face!”

The Secret History

by Donna Tartt

ARDELEAN SARA MARIA

cls. a VIII-a A

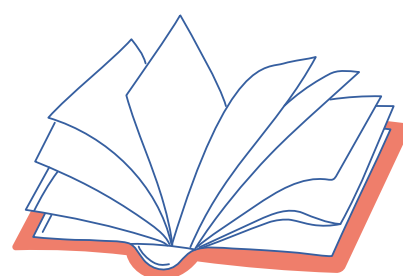
prof. coord. Torean Anuța

Published in the fall of 1992, Donna Tartt's first novel, **The Secret History**, continues to be a great success amongst today's readers. Bearing the aspects of a classic, it has a rich vocabulary, and also, the Latin and Greek references do not fail to captivate the reader.

Set in New England, the novel tells the story of an eccentric group of six classics students at Hampden College, an elite liberal arts college in Vermont, which is based on Bennington College where Donna Tartt studied. Richard Pape narrates the story of this closely-knit group and the circumstances that led to the murder of their friend Edmund "Bunny" Corcoran as mentioned in the prologue. The book also shows the degradation of the characters as matters progress and reveal their true nature, forcing them to face consequences.

The Secret History is a great book, but we will never get to know the story from a neutral point of view, as Richard states in the beginning that he has a "morbid longing for the picturesque" which, I consider, causes him to romanticize the presented events and also gains him the title of "unreliable narrator".

Through this novel, Donna tells the readers to not do things just for the aesthetic, as the characters downfall is determined by that. It may not be an easy read and quite hard to understand, but I adore this book and absolutely recommend it. It is nowhere near a waste of time!

Tavaszcím

BODENLOSZ AMÁLIA

clasa a II-a C

prof. coord. Bokos Enikő

Ideje van az ébredésnek,
a zajos csengő csicsérgésnek.
Ideje van az olvadásnak,
fényben fürdő napsugárnak.

Ideje van a nyíló rétnak,
virágba szökő almafának,
mindent elsőprő jónak, szépnek.
Ideje van a változásnak.

Desen realizat de

Balázs Erika

clasa a VI-a C

Vívódás

BÁNTÓ RÓBERT

clasa a VII-a C

prof. coord. Bokos Enikő

A puszta sivár, mint a lelkem.
Ezt énekli a lírai énem.
Ím erről szól a versem,
De hol a dicséretem?
Hol a tízesem?
És a jó jegyem?
Pedig beleadtam szívem, lelkem.
Ennyi a minimum.
Nem kell ide magnézium,
Csak egy kis uránium.
S holnap szabad a napom,
Így is elég a bajom.
A házi az minnek?
Hisz nem kell senkinek.
Egy nagyon népszerű idézet,
Sajnos otthon maradt a füzet,
És holnap felmérő,
Senki sem szólt erről.
Hát ennyit mindenről.

Nagyjaink nyomában

BODENLOSZ RÓBERT

clasa a VII-a C
prof. coord. Bokos Enikő

2023. november 27-29. között egy csodálatos kiránduláson vehettem részt a Kincses Kolozsvár Egyesület és az RMPSZ jóvoltából a Petőfi 200. emlékévéhez kapcsolódóan a Petőfi Erdélye, Erdély Petőfije című diákutaztatási program keretén belül.

Hétfőn, 2023. november 27-én elindultunk Koltóra meglátogatni a Teleki-kastélyt. Itt megtekinthettük a Teleki-Petőfi kiállítást, amely a költő nászútjának és feleségének, Szendrey Júliának is emléket állít. Azt is megtudtuk, hogy sokak szerint Petőfi a legszebbverseit a kastélykertben levő sofa alatti kőasztalnál írta.

Másnap Magyarországra érkezve meglátogattuk a széphalmi Magyar Nyelv Múzeumát, amely Kazinczy Ferenc egykori gyümölcsöskertjének helyén áll. Itt a tárlatvezetés mellett az Egész úton hazafelé című múzeumpedagógiai foglalkozáson vettünk részt. Sok új és érdekes dologgal bővült ismeretünk Petőfi utazásairól, és beleolvashattunk a költő úti leveleibe Kerényi Frigyeshez. Az épület másik szárnyában volt szerencsénk végigjárni Kazinczy Ferenc emlékkiállítását, ahol interaktív játékok, online térképek és auditív eszközök segítségével sok érdekes dolgot tudtunk meg az író életéről, mint például azt is, hogy már gyerekkorában sok nyelvet elsajátított, aminek köszönhetően felnőttkorában leginkább fordítással foglalkozott. Délután a sárospataki Rákóczi-várat látogattuk meg. A Rákócziak dicső korát bemutató kiállítás mellett az ágyúöntő műhely nyerte el leginkább a tetszésemet, ahol az ágyúöntés folyamatait láthattuk az öntőminta elkészítésétől az öntésen át a kész ágyúcsövekig. Lenyűgöző volt az ötszintes Vörös-torony is, ahová több mint száz lépcső és szűk folyosók vezettek. A védőfolyosók és az ezekből nyíló lőrések szolgálták egykor a vár védelmét, és persze a szakállaspuskák. A torony termeiben Rákóczi korabeli bútorokat csodálhattunk meg, illetve az egykori kápolnát és a színháztermet is. Élményekkel gazdagon és elfáradva érkezünk meg szállásunkra, a Múzeumkert Panzióba, de vacsora után tovább folytattuk a szórakozást.

Nagyon tetszett ez a kirándulás, mert olyan dolgokat ismertettek meg velünk, amikre mi magyarok büszkék lehetünk.

Arhetipuri umane în Vrăjitorul din Oz, de Frank L. Baum

prof. Adina Udrescu

În spatele poveștii despre o fată care încearcă să-și găsească drumul înapoi spre casă, personajele din Vrăjitorul din Oz simbolizează, de fapt, ceva mult mai profund și, astfel, se adaugă o dimensiune cu totul nouă poveștii.

Narațiunea urmărește călătoria unei tinere fete pe nume Dorothy, care este dusă într-o lume magică, în care întâlnește personaje fantastice. Fiecare dintre aceste personaje reprezintă simboluri, reflectate în diferite aspecte ale naturii umane, care își urmează călătoria către autodescoperire.

În Kansasul aparent liniștit, un ciclon îi duce pe Dorothy și pe cațelul ei Toto în tărâmul de basm numit Țara lui Oz. Vrând să se întoarcă acasă, Dorothy pornește spre Cetatea de Smarald, unde trăiește un puternic și înțelept vrăjitor, despre care se spune că poate să o ajute să ajungă acasă, la mătușa Em și unchiul Henry. Pe drum fetița își face noi prieteni: Sperie Ciori (omul făcut din paie care își dorea să aibă minte), Leul cel Fricos (care dorea să devină curajos) și pe Omul de Tinichea (a cărui dorință era să aibă o inimă). Împreună, își continuă călătoria, deoarece toți speră ca Vrăjitorul din Oz să le îndeplinească dorințele.

Povestea este una inițiativă, alegorică, de la a fi înspre a deveni, care conduce sufletul către iluminare – personajele fiind nevoite să urmeze „calea pietruită cu cărămizi galbene”. Drumul Cărămizilor Galbene reprezintă calea către autodescoperire, dar servește și ca metaforă pentru conceptul de călătorie a eroului, temă comună în literatura română și în cea universală. Acest concept se referă la ideea că un erou trebuie să-și părăsească zona de confort și să se angajeze într-o călătorie de autodescoperire și dezvoltare personală.

Ferma din Kansas în care locuiește Dorothy reprezintă lumea materială, planul fizic, din care eroina își începe călătoria spirituală, trecând într-un plan metafizic, „unde sub curcubeu”, adică pe un tărâm atemporal, pur și nealterat.

Simbolismul evident este că personajele principale își doresc fiecare o calitate despre care cred că le lipsește. Ele vor descoperi că fiecare dintre aceste calități le au deja, doar trebuiau să fie evidențiate.

Dorothy reprezintă condiția umană, surogatul omului de rând, personajul la care trebuie să ne raportăm și în care ne reflectăm. Totodată, reprezintă simbolul inocenței, al bunătății și devotamentului, conturată de o personalitate visătoare, curioasă și imaginativă.

Pe câmpia din Kansas, la ferma unde trăia Dorothy, albul și negrul se combină în cenușiu, mătușa Em are obraji și privirea cenușii, iar unchiul Henry „era tot cenușiu, de la barba sa lungă până la cizmele butucănoase” (Baum, Liman Frank, 2021, Vrăjitorul din Oz, f.l., Lumina: Editura Eduard).

Cicloul care o poartă pe față în tărâmul lui Oz apare ca o pedeapsă dezlănțuită asupra locuitorilor ținutului, care în cultura amerindienilor era considerat un „simbol al conjugării celor trei elemente: aer, apă, foc. Toate acestea se unesc împotriva pământului ca o revoltă a elementelor” (<https://simbolistica.com/uragan/>). Dorothy, ajutată de prietenul patruped Toto, reușește să rămână veselă și neatinsă de toposul care prevede un sfârșit continuu.

Toto simbolizează inocența și puritatea, dovedindu-se a fi un partener loial, care călătorește alături de Dorothy. El acționează pe baza intuiției și își urmează impulsurile naturale, care adesea îl conduc pe calea cea bună și salvează grupul de pericol. Toto amintește de importanța prietenilor adevărați, de fidelitate și capacitatea de a rămâne loiali celor pe care îi iubim.

De-a lungul poveștii, în exodul către Oz, Dorothy întâlnește diverse personaje care reprezintă calitățile pe care ea însăși le posedă, dar încă nu le-a realizat sau apreciat, iar aceste personaje „personifică la rândul lor câte o învățătură fundamentală pe care Dorothy o dobândește în călătoria sa” (<https://cartipentrumatei.ro/2018/02/19/vrajitorul-din-oz-o-poveste-pentru-mari-si-mici/>).

Dorothy află prin Vrăjitoarea Bună de la Miazănoapte, Glinda, că drumul spre casă este chiar în papucii pe care i-a luat de la Vrăjitoarea Rea de la Răsărit și pe care Dorothy o ucisese fără să vrea în timpul ciclonului. Dorothy a avut tot timpul cheia către drumul spre casă, dar călătoria inițiată a fost una necesară, deoarece a ajutat-o să-și însușească o serie de valori, precum prietenia, compasiunea, autosacrificiul și altruismul. Ea se confruntă cu personajele negative nu pentru a-și atinge propriile obiective, ci pentru a-și salva prietenii. În copilărie, propriile noastre nevoi sunt valoroase, dar când ajungem la maturitate, nevoile celor pe care îi iubim primează, iar acest lucru o transformă pe Dorothy într-un erou complet, iar astfel căutarea ei s-a încheiat. Schimbarea s-a produs.

Sperie Ciori reprezintă inteligența. El este primul personaj pe care Dorothy îl întâlnește în călătoria ei pe Drumul Cărămizilor Galbene și devine rapid tovarășul ei loial.

Lipsa de creier a Sperietoarei este principala lui preocupare și dorește să aibă unul mai presus de orice. Aceasta simbolizează importanța cunoașterii și dorința umană de a învăța și de a ne extinde paleta cognitivă. În plus, călătoria Sperietoarei subliniază că nu trebuie să te naști cu inteligență pentru a deveni educat.

Aspectul Sperietoarei este cel al unei păpuși de pluș, cu corpul alcătuit din paie. Aceasta simbolizează nevoia oamenilor de a avea o prezență atât fizică, cât și spirituală în lume.

Sperietoarea dă dovadă de inventivitate, deoarece își folosește frecvent paiele pentru a rezolva probleme și a găsi soluții noi. Călătoria Sperietoarei ne învață că inteligența nu este ceva cu care ne naștem, ci ceva pentru care trebuie să lucrăm și să obținem prin determinare și perseverență.

Un alt personaj emblematic din Vrăjitorul din Oz este Omul de Tinichea. Lipsit de împlinire emoțională și conexiune cu ceilalți, se „camuflează” într-o structură metalică „și acum nu mai putea fi «tăiat» sau rănit; reușise astfel să se protejeze de suferință, însă în proces își pierduse inima și nu mai putea iubi”. (<https://cartipentrumatei.ro/2018/02/19/vrajitorul-din-oz-o-poveste-pentru-mari-si-mici/>). Rutina, provocările zilnice și lipsa umanității într-o lume mecanizată, îi dezlipește pe oameni de emoțiile lor, făcându-i să se comporte ca niște mașini reci, fără compasiune pentru alții sau pentru ei înșiși. Omul de Tinichea demonstrează că are o inimă de aur și ne învață că este în regulă să arătăm vulnerabilitate și să avem grijă de ceilalți.

Pe parcursul poveștii, Leul cel Fricos apare ca un animal timid și speriat, căruia îi lipsește încrederea în sine și caută în mod constant validarea celorlalți. Cu toate acestea, pe măsură ce povestea progresează, îl vedem transformându-se într-un personaj curajos. Personajul poate fi văzut ca o reprezentare a tendinței umane de a ceda fricii și lașității, mai degrabă decât să înfrunte provocările cu curaj. Personajul este marcat constant de îndoiala de sine și de abilitățile sale. Acest lucru se reflectă în dialogul său, unde își exprimă teama de a fi perceput ca slab. În ciuda lipsei sale inițiale de curaj, Leul cel Fricos își găsește în cele din urmă curajul în sine pentru a face față provocărilor care urmează. Învață că a avut puterea de a fi curajos tot timpul. Această transformare poate fi văzută ca o reprezentare a ideii că adevăratul curaj vine din interior și că trebuie depășite propriile temeri și îndoieli pentru a-l atinge.

Personajul Glinda reprezintă simbolul binelui și al speranței în poveste. Ea este descrisă ca un personaj binevoitor, care o ajută pe Dorothy și pe prietenii ei în călătoria lor, și dă dovadă de răbdare și înțelegere față de ceilalți, ajutându-i să depășească provocările fără judecată sau critică. Vrăjitoarea împărtășește din înțelepciunea ei, oferindu-le o perspectivă și îndrumări călătorilor, în luarea celor mai bune decizii pentru ei.

Simbolismul din Vrăjitorul din Oz este bogat și variat, reprezentând diferite aspecte ale naturii umane în călătoria către autodescoperire.

Înțelegând aceste simboluri, putem obține o apreciere mai profundă a poveștii cu lecțiile pe care le are de oferit. Fie că ești fan al filmului sau al cărții, Vrăjitorul din Oz este o poveste clasică atemporală care continuă să inspire și să încânte publicul de toate vârstele.

Bibliografie

Baum, Liman Frank, 2021, Vrăjitorul din Oz, f.l., Lumina: Editura Eduard.

Webografie

<https://cartipentrumatei.ro/2018/02/19/vrajitorul-din-oz-o-poveste-pentru-mari-si-mici/>

<https://simbolistica.com/uragan/>

Sursa imaginii: <https://cartipentrumatei.ro/2018/02/19/vrajitorul-din-oz-o-poveste-pentru-mari-si-mici/>

Poveste de iarnă

prof. inv. primar Ciceu Mădălina

–Mami, îmi citești o poveste de noapte bună? Întrebă Mia, fetița cu bucle de aur și ochi de stele.

–Una singură, dar îmi promiți că după mergi la somn?

– Promit! Spuse fetița alegând din bibliotecă o carte.

– Povestea **Omului de Zăpadă**, spuse mama care se așeză lângă Mia în pat.

“A fost odată, de mult tare, într-un ținut de care nimeni nu a auzit, într-o pădure uitată, un șoricel pe nume Chiț.

Micul ghem de blană gri, zgribulit stătea, doar rădăcină unui copac îl mai proteja.

Vara iute a trecut și iarna grea a venit, cu fulgi mari și pufoși întreaga noapte a nins.

Toată vara s-a jucat și de provizii a uitat, iar acum în ger, constată că e vai de el.

Cui să ceară adăpost, dacă harnic nu a fost: Urechilă nu-i acasă, bufnița în cuib nu-l lasă, Moș Martin e în vacanță, iar Pici Arici hibernează.

Cum stătea el supărat, o rază de soare în ochi l-a înțepat.

Curios din fire, timid s-a apropiat, și ceea ce a văzut l-a minunat.

Era un morcov, unul adevărat, numai bun de mâncat.

Chiț pe mormanul de zăpadă s-a urcat, însă ceva l-a speriat.

–Ce faci? O voce l-a întrebat.

–Stai, nu se poate! Ești adevărat?

–Vrei nasul să mi-l furi?

–Îmi pare rău, credeam că e al nimănui.

–Nu e frumos ce faci! La ce-ți folosește? Omul de Zăpadă a întrebat.

–Am fost leneș toată vara și am uitat că vine iarna.

–Aha, acum am înțeles! Vrei de mâncare, căci flămânzești.

Șoricelul rușinat, spre casă s-a avântat, însă Omul de Zăpadă l-a strigat cu o voce caldă.

–Nu pleca! Am o soluție pentru problema ta.

Șoricelul s-a oprit și cu ochii plini de lacrimi l-a privit.

–Vrei mâncare? Îți dau eu. Ia jumate din nasul meu.

–Nu se poate așa ceva. Fără nas nu te pot lăsa! Fac eu cumva și trec de iarna grea.

–Haide, a zis Omul de Zăpadă, împart cu tine bucuros dacă mă rogi frumos!

Șoricelul l-a rugat și îndată a fost ajutat, iar drept mulțumire fularul i-a dat.

Prieteni pe viață cei doi au rămas, din greșeli șoricelul a învățat.

–Sfârșit! Spuse mama Miei.

Fetița rămase gânditoare.

–Dacă nu era Omul de Zăpadă, Chiț murea de foame?

–Nu știu, dar cred că mereu se găsește un prieten la nevoie, spuse mama în timp ce îi opri lampa.

Mia se așeză mai bine în pat. Era fericită că Omul de Zăpadă a ajutat micuțul șoricel.

prof. inv. primar Ciceu Mădălina

Țara mea

E tânără vremea,
chiar dacă soarele a apus,
în negura nopții
doar umbrele mai au ceva de spus.
Ascult acum, cu ochii închiși,
un prunc
ce din ale mamei mâini este desprins.
Un tată ce lacrimi varsă,
știe că din război nu te mai întorci
acasă.
Ascult vântul cum șoptește
ale sufletelor poveste.
Pierdută ai fost a noastră mamă
dar feciorii tăi nu rabdă.
Cu mâinile pline de sânge
au scris în lume al nostru nume.
Au scris istorie cu sapa
și au clădit o țară cu lopata.
Cu lacrimi au spălat rușinea
celor ce și azi ne vând glia.
Dar nu mai plânge mamă dragă
feciorii tăi se vor întoarce iară,
să șteargă de pe al tău obraz
râurile de necaz.
Să-ți aducă pruncii acasă
și pădurea să vuiască,
să știe-o lume întreagă
că nu ai rămas ispravă.
Sângele apă nu se face
nici năframa nu se desface,
că-i cusută cu fir roșu
de strămoșul nostru.

O poveste

Plânge zâna-n ceas de noapte,
ceru-i roșu de durere,
vântul bate iar alene
a codrului dulce avere.
În zadar suspină moșul,
căci dorința nu-i poruncă!
Freamătă agale frunza
scuturându-și frumusețea,
însă vuietul din zare
nu mai are îndurare.
Pleacă fiul, pleacă fiica
Către moalele pământului,
și rămâne singur moșul
cu frigul ce-i îngheață osul.

Cardiograma lirică

MARENKYUK IONELA

clasa a VII- a B

prof. coord. Grec Emilia

O căsuță vorbitoare, din cauza zgomotelor pare
Bate fără încetare, sânge pune în mișcare
Nu o speriați prea tare
Că se pune pe alergare!

(Inima)

Patru cămăruțe are, de aceea goală pare,
Dar pompează și aspiră, sânge cât pentru o uzină!
Pulsează fără încetare, 70 de bătăi pe minut are
Cine o ajută oare?

(Miocardul)

Organismul e bazat și e bine apărât
Are paznici nucleați, cu memorie dotați,
La cea mai mică provocare
Se înmulțesc foarte tare și îi sar în apărare!

(Leucocite)

Roșu este, știți voi cine!
Din cauza unor proteine, numite hemoglobine
Circulă fără încetare prin artere, vene, capilare
Cu o presiune mare.

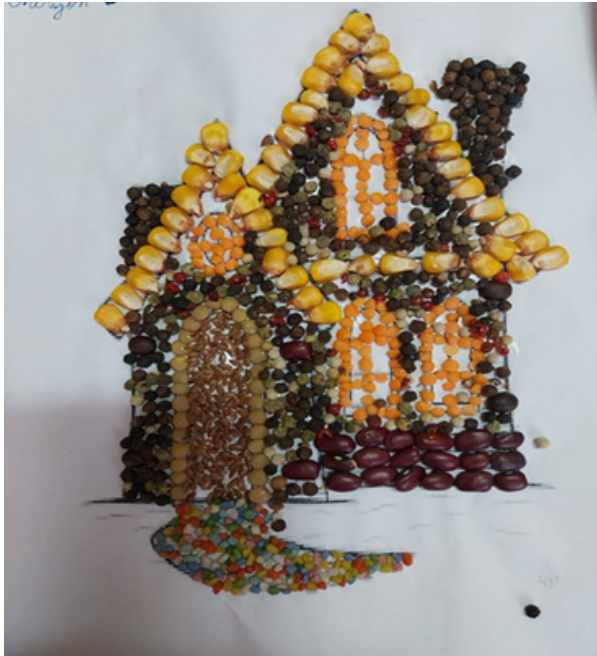
(Sânge)

De prin clasă adunate, de elevi realizate

ELEVII

clasei a VI-a A și a VI-a B
prof. coord. Grec Emilia

Înarmați cu multă răbdare, imaginație și folosind materiale naturale, elevii clasei a VI-a B au decorat!

Machete cu celula vegetală și animală în viziunea elevilor din clasele a VI-a A și a VI-a B

TRADIȚII DIN MARAMUREȘ BRONDOȘII

prof. Smiedt Mihaela-Elena

Datinile și obiceiurile reprezintă elemente deosebit de valoroase ale culturii spirituale populare, contribuind la definirea particularităților etnice ale unui popor. Afirmatia lui Nicolae Bălcescu potrivit căreia țara noastră este „mândră și binecuvântată între toate țările semănate de Domnul pre pământ” se dovedește a fi pertinentă și dacă avem în vedere faptul că fiecare ținut și zonă folclorică își are propriile moduri de exprimare prin datini și obiceiuri. Savoarea cunoașterii lor se regăsește tocmai în această diversitate.

Maramureșul mai păstrează încă vii multe dintre tradițiile și obiceiurile care se practică cu ocazia sărbătorilor de iarnă. Pe lângă foarte cunoscutul obicei al colindatului, umblatul cu Viflaimul sau cu Steaua, mai puțin cunoscute sunt tradițiile precum brondoșii, care aleargă pe străzi pentru a alunga spiritele rele sau cele trei zâne care umblă din casă în casă și vestesc Nașterea Domnului Iisus Hristos în Maramureșul istoric.

Ne propunem să prezentăm un obicei de Crăciun din Maramureș nemaîntâlnit în alte părți ale țării, care și-a început existența cu câteva sute de ani în urmă, într-o zonă de munte cu oameni aprigi, dar cu suflet mare, în Căvnic. Este vorba despre Brondoși sau Moși, care colindă pe străzi în preajma sărbătorilor, de la Crăciun până la Anul Nou. Ceea ce îi face diferiți este faptul că aceștia sunt mascați și poartă pe ei un ham pe care sunt legate mai multe clopote cu care fac o gălăgie infernală. De asemenea, brondoșii sunt dotați cu un bici cu care îi altoiesc pe cei care nu plătesc colinda.

Originea obiceiului este corelată cu invazia tătarilor de la 1717. Legenda spune că, astfel mascați, căvnicarii au reușit să-i alunge pe tătarii care cuceriseră orașul. Drept mărturie stă o piatră pe care este inscripționată prezența lor în oraș, iar piatra a fost zidită într-un obelisc numit chiar Piatra Tătarilor. „Pe vremea tătarilor se zice că atunci când s-au ținut luptele ultima dată când au fost i-au speriat cu măștile astea și cu drongile, cum se zice aici la noi, clopote. I-au speriat pe tătari de au fugit că nu știau cine îi atacă. Deci din vremea tătarilor o rămas asta” a povestit un localnic.

Brondoșii sunt unici în Maramureș, dar și în țară. Ei sunt îmbrăcați în costume tradiționale albe și împodobite cu măști făcute din piele de oaie, ornate cu ciucuri roșii. O limbă roșie lungă, care atârnă pe mască, are rolul

de a speria privitorii, iar gălăgia pe care o fac atunci când se plimbă pe străzi le face cunoscută prezența încă de departe. Fiecare grup de brondoși este format din șapte până la cincisprezece băieți, care colindă timp de câteva zile.

Alte legende au apărut de-a lungul sutelor de ani și spun că rolul brondoșilor era acela de a speria spiritele rele. Astfel, ei se mascau pentru ca identitatea lor să nu fie cunoscută, scuturau clopotele și talangele și pocneau din bice pentru a îndepărta spiritele rele. „Brondoșii se leagă de mitul strămoșilor. Jocurile pe care le fac ei și zgomotul droangelor. Ei aleargă pe străzi, pe ulițe și își scutură droangele, pentru că gonesc spiritele, acum purifică spațiul. Se trece din vechiul an într-un nou an, se trece dintr-un spațiu profan într-un spațiu sacru. Și spațiul se purifică cu zgomote de tălângi, de bici” relatează Pamfil Biltiu. Același folclorist remarcă faptul că în alte zone ale Maramureșului, precum zona Chioarului, brondoșii se bat între ei, iar loviturile au drept scop o anumită înzestrare magică: „De regulă cetele se bat între ele și îi lovesc și pe alții. De exemplu, în zona Chioarului e o bătălie rituală, iar prin aceasta ei se înzestreză cu putere magică de la acești colindători, pentru a ajunge în stare de inițiat. Omul ca să facă față noului ciclu vegetal, el trebuie să fie inițiat, adică înzestrat magic. De aceea se bat cetele între ele, iar brondoșii îi bat pe cei care trec pe lângă ei”. Unii bătrâni spun că, în trecut, brondoșii erau un soi de paznici ai cetelor de colindători, ocrotindu-i de eventualii tâlhari.

În zilele noastre, căvnicarii continuă tradiția; brondoșii se îmbracă în costumele specifice și continuă să-i sperie pe localnici, dar și pe turiștii care sunt atrași de acest obicei precum un magnet.

Astfel, încă de dinaintea ajunului de Crăciun, zgomotele clopotelor pot fi auzite pe străzile orașului, iar trecătorii sunt altoiți cu biciul, în glumă. În seara de Crăciun însă, aceștia pleacă la colindat din casă-n casă, iar când sunt la poarta casei, ei se scutură să facă zgomot pentru ca gazda să iasă afară. Conform tradiției, ei nu colindă până când gazda nu îi recunoaște, iar acest lucru se petrece ca un adevărat spectacol:

Ciobanul: Hai, moșule-n casă!

Brondoș: Nu mă duc, că nu mă lasă!

Ciobanul: Hai, moșule-n casă!

Brondoș: Nu mă duc, că nu mă lasă!

Ciobanul: Hai, moșule-n casă!

Brondoș: Ciucur verde de mătasă, slobozâ-mă gazdă-n casă, c-afară plouă de varsă! Dacă nu mă crezi, hai și vezi că-s îmbrăcat în haine verzi.

Ciobanul: Hai că te lasă!

Brondoș: Zâs-a moșu!

Ciobanul: Ce-o zâs moșu?

Brondoș: Mânca-te-ar capră franțu, de ce mi-ai mâncat mălaiu?

Ciobanul: Când, măi moșule?

Brondoș: Te faci că nu mai știi? Astă vară colo-n câmp, pe când m-ai lăsat flămând, crepa-o-ar maștele-n tine cum merge trenul pe șine!

Ciobanul: Dar cu baba cum o duci?

Brondoș: Ca și cu dracu că ș-asară mi-o spart capu cu-n borcan de lapte acru!

Ciobanul: Da' la școală umbli?

Brondoș: Roată, roată, pe lângă școală.

În timp ce gazda încearcă să-i demaște, ei se apără și amenință cu biciul și scutură talangele numai pentru a intimida. La final, colindul lor este răsplătit cu mâncare și băutură, uneori chiar și cu bani.

Dacă în trecut costumatul în brondoși era o dovadă a bărbăției, astăzi tinerii se costumează mai mult de amuzament. Niciodată nu au fost acceptate fetele în acest obicei. Bătrânii spun că fetele erau aspru pedepsite dacă erau prinse că se costumează în straiile brondoșilor, specific masculine. Acestea erau dezbrăcate de costum și primeau o spălătură zdravănă cu zăpadă, drept pedeapsă.

Pentru o incursiune într-un univers de poveste, în care spiritele rele pot fi alungate cu ușurință de niște tineri viteji costumați, orașul Cavnic rămâne în timpul sezonului rece pe lângă polul zăpezii și polul tradiției. Brondoșii reușesc să impresioneze și să readucă la viață, an de an, o parte din tradițiile de mult apuse în multe dintre satele de la noi din țară. Astfel, turiștii, care optează pentru vizitarea acestei zone în timpul sărbătorilor de iarnă, vor fi plăcuți impresionați de spectacolul oferit de acești brondoși, deveniți un simbol al înfrângerii spiritelor rele.

Bibliografie:

<http://www.emaramures.ro/stiri/18462/CRACIUN-OBICEIURI-UNICE-MARAMURES>

<http://www.actualmm.ro/brondosii-un-obicei-unic-la-cavnic-alungatul-spiritelor-rele-din-casele-oamenilor-sau-alungatul-tatarilor-video/>

<http://citynews.ro/eveniment-29/cavnic-brondosii-un-obicei-vechi-de-sute-de-ani-30835>

www.stafaband.info/download/mp3/lagu_brondosi_maramures/

My Favourites...

Lionel Andrés Messi Cuccittini is an Argentinian football player. He was born on the 24th of June 1987 in Rosario, Sante Fe, Argentina.

Messi played for FC Barcelona for 17 years then he transferred to PSG. Today, he plays for Inter Miami.

When he was 17 years old, he started playing for Barcelona. He can thank Pep

Guardiola for helping him to get on the right track because Messi changed his life style and priorities.

In 2014, Argentina and Germany were the teams in the final match of The World Cup. Argentina lost the final match and while giving an interview, Messi said that he was resigning. However, the Argentinian fans didn't let him do that. Supported by them, he chose to stay and later, in 2022, Argentina won Word Cup.

Lionel Messi won the most Balloon d'Or in the history of football. Having won eight times, he remains an important football player everybody admires.

Coț Holczmann David
clasa a VI-a C

Luca Modrič is a Croatian football player. He was born in 1985 September 9th in Croatia. He plays at Real Madrid as a midfielder and in the Croatian national team. He has one silver medal and two bronze medals from the World Cups. At the European Championship, he got a silver medal.

He scored 56 goals and provided 78 assist. In my opinion, Modrič is the best Croatian and the best central player in the world.

Bączó Nátaniel
clasa a VI-a C

Charles Harden Holly, known as Buddy Holly, was an American singer and songwriter who was a central and pioneering figure of mid-1950s rock and roll. He was born to a musical family in Lubbock, Texas, during the Great Depression, and learned to play guitar and sing alongside his siblings.

Holly was born in September 7th, 1936 and died in February 3rd, 1959. Holly's style was influenced by gospel music, country music, and rhythm and blues acts, which he performed in Lubbock with his friends from high school.

Holly made his first appearance on local television in 1952, and the following year he formed the group "Buddy and Bob" with his friend Bob Montgomery. In 1955, after opening for Elvis Presley. Holly decided to pursue a career in music. He opened for Presley three times that year; his band's style shifted from country and western to entirely rock and roll. His greatest hit is a compilation album of songs taken from Buddy Holly's three original albums, The "Chirping" Crickets and Buddy Holly. And "That'll Be The Day" , released in 1996 by MCA Records. It includes top ten hits "Peggy Sue" and "Oh, Boy!".

He and the Crickets sold over 2,5M albums. There are 29 compilations album but also 3 Studio albums and 29 Singles.

I think Buddy Holly is a great musician. I admire him because his music was wonderful.

Balázs Erika
clasa a VI-a C

Dwayne Johnson was born in the USA, in 1972, also known by his ring name **The Rock**.

He is an American actor and professional wrestler. We can see him in the following films: **Black Adam**, **Jumanji**, **Fast and Furious**, and many more. He is a member of the World Wrestling Federation. He is also co-owner of the United Football League.

I like him because he is strong and appears in numerous good films!

Toth Márk
clasa a VI-a C

Valentino Rossi was the best motorcycle racer. Now he is a professional car racer.

He was born in Italy, 1979, the 16th of February. His carrier started in 1996, in MotoGP (the professional league of motorcycling). In 1997 Rossi won his first World Cup. In that season, he won 11 races, then in 1999 he won his second World Cup. In total, he won nine World Cups. Valentino's last trophy is from 2009.

Fun fact: After he won a race, Rossi dressed his friend in a chicken costume and they celebrated together.

In 2021 Valentino retired. Nowadays he's a professional car racer.

Would you like to meet him?

Várdai Alpár
clasa a VI-a C

prof. coord. Sztrelenczuk Iolanda

The Mistaken Prince

CHIRA VIVIENNE BRIGITTE

clasa a VI-a A

prof. coord. Torean Anuța

Akio

- 17 yo

- hates the idea of royal people being forced to get married

Haru

- 57 yo

- thinks he's too old to be king

Ren

- 52

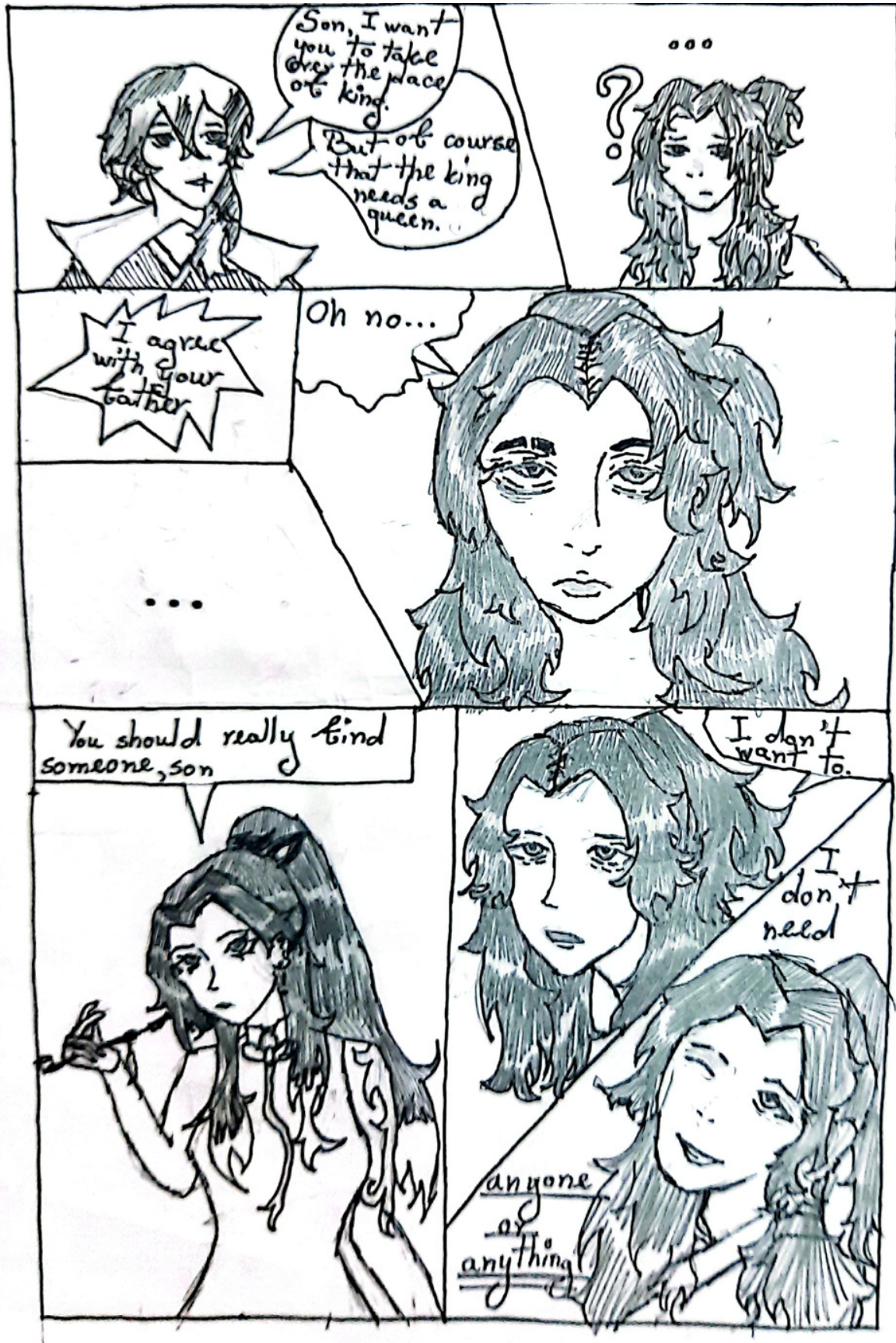
- Wants her son to finally have a girlfriend/wife.

In the one of the most popular countries in the world respectively Japan, lived the royal family named Nakamura where only 3 more members remained. The family members were Akio, the stubborn son, Ren the „always looking like at 14” queen and Haru the smart king.

Some people say that every children that was born in this family were taught from a very young age how to fight and that growing up they need to be perfect and not doing mistakes at all. Other people say that all women from the Nakamura family are witches and they use their powers to make themselves look young and help the military, the prince and the king in their fights and make their skin so strong that no one will be able to even scratch them but no one will ever know the truth.

One day Akio's father thought about giving over to his son the place of king.

Trecut, prezent și viitor cu Erasmus+ Erasmus Days-13 octombrie 2023

prof. dr. Coza Ancuța Maria
prof. Dan Amalia Maria

În data de 13 octombrie 2023, 60 de elevi ai Școlii Gimnaziale „Ioan Slavici” Tăuții de Sus, Structură a Liceului Tehnologic de Transporturi Auto Baia Sprie au participat la evenimentul Erasmus Days. Acest eveniment a avut ca scop promovarea și diseminarea Proiectelor Erasmus+ realizate la nivelul unității noastre școlare. În cadrul evenimentului s-au prezentat mobilitățile incluse în Accreditarea Erasmus+, nr. Proiect: 2020-1-RO01-KA120-SCH-095344: mobilitățile de grup cu elevii, schimburile de experiență de tip job shadowing și experiențele de învățare din cadrul cursurilor structurate.

Coordonatorii evenimentului au purtat discuții cu elevii și profesorii participanți despre ideea de incluziune, diversitate și toleranță, despre importanța protejării mediului înconjurător și combaterea schimbărilor climatice, despre importanța voluntariatului și implicarea noastră în calitate de cetățeni activi europeni în demersul democratic al țării noastre. Cei 60 de copii participanți la eveniment au discutat despre importanța competenței digitale în activitatea educațională și în același timp au trăit virtual experiențele de învățare la care au participat colegii lor mai mari în ultimii doi ani școlari. Aceștia au vizitat marile capitale europene, lagărul de la Auschwitz, Oceanul Atlantic, au luat contact cu școlile partenere și cu colegii lor din Turcia, Italia, Portugalia și Cehia.

Participanții au înțeles importanța și beneficiile Proiectelor Erasmus+, întrucât evenimentul Erasmus Days de anul acesta a constituit o oportunitate de a împărtăși atât experiențele de învățare pe care le-am avut până acum în cadrul Acreditării Erasmus+ cât și așteptările pe care le au elevii și profesorii noștri pentru activitățile și mobilitățile viitoare. Prin intermediul unui Power Point s-au diseminat mobilitățile și opiniile elevilor despre ultimii doi ani de acreditare, iar oportunitățile Erasmus+ au fost prezentate elevilor care vor lua parte la viitoarele mobilități. Am împărtășit impresii despre activitățile din cadrul mobilităților Erasmus+ și despre ceea ce înseamnă să fii cetățean european.

Un proiect de Crăciun

Marenyuk Ionela

clasa a VII-a B

prof. coord. Dan Amalia Maria

În luna decembrie 2023, elevii claselor III-VII de la Școala Gimnazială "Ioan Slavici" Tăuții de Sus - Structură a Liceului Tehnologic de Transporturi Auto Baia Sprie au fost implicați într-un proiect educational în parteneriat cu școala Trifilli English Language Institute din Cipru. În cadrul acestui parteneriat, elevii din cele două instituții partenere au realizat felicitări de Crăciun, cu mesaje și desene specifice, au descris obiceiuri și tradiții specifice țărilor din care provin, s-au prezentat și au scris despre activitățile lor preferate. Felicitările au fost colectate și expediate prin poștă de către profesorii coordonatori din cele două țări.

Activitățile realizate în cadrul acestui proiect au fost apreciate atât de elevii din ciclul primar cât și de cei din ciclul gimnazial. Prin intermediul acestui parteneriat, elevii din școala noastră au avut ocazia să descopere informații despre o altă țară și cultură și să își dezvolte competențele de comunicare într-o limbă străină, având în vedere faptul că felicitările au fost redactate în limba engleză. În momentul în care s-au primit felicitările de la colegii din Cipru, toți elevii au fost entuziasmați, au citit felicitările în cadrul orei de limba engleză și au realizat o comparație între obiceiurile specifice sărbătorilor de iarnă din Cipru și cele din țara noastră.

BALUL BOBOCILOR 2023

**Păcăleanu Isabel, Rad Florina,
Patca Daria, Fuksz Fabiana
Molnar Stefania**, clasa a XI-a A
prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Anul acesta a venit rândul nostru, al elevilor din clasa a XI-a A, să organizăm Balul bobocilor. La început, ni s-a părut o provocare interesantă și facilă, în același timp, dar nu a fost deloc așa. Au fost multe obstacole pe care a trebuit să le trecem, iar primul nostru gând a fost să renunțăm.

Am pornit de la ideea că trebuie să-i cunoaștem mai bine pe bobocii noștri și să îi punem în valoare. Eram siguri că sunt creativi, inteligenți, curajoși, dar nu ne-am gândit că vor avea emoții, că vor fi temători și sfioși.

Am căutat sponsori, am stabilit probele și ne-am bucurat să vedem că actuali sau foști absolvenți ai școlii noastre ne sar în ajutor în pregătirea momentelor artistice. A fost uimitor răspunsul prompt al Brianei Bechir la invitația de a ne încânta cu vocea ei, dar și al membrilor trupei de dans Brama Band. Au fost alături de noi și cei mai mici membri ai trupei de teatru Dramatique și ne-au oferit, pe lângă cele două scenete amuzante, interpretate cu mare artă, și o adevărată lecție de curaj și de prietenie.

Prima probă cu adevărat dificilă a fost cea de dans. În ciuda nenumăratelor repetiții, nu le-au ieșit bobocilor toți pașii, nu au reușit să se sincronizeze, emoțiile i-au copleșit, dar au fost, cu adevărat, adorabili și toate aceste stângăcii au fost iertate de public.

Una dintre probele cele mai controversate a fost cea de talent. Când li s-a cerut bobocilor să își dovedească originalitatea prin ceea ce știu ei să facă, au ezitat. Nici măcar nu știau cât sunt de talentați! În seara balului și-au exprimat încă o dată teama că vor dezamăgi, că nu se vor descurca, dar când a venit momentul să iasă pe scenă au făcut-o curajoși, și-au interpretat numărul cu naturalețe și au fost răsplătiți cu aplauzele publicului spectator. Am fost foarte mândri de ei.

Pentru noi, cei care ne-am ocupat de organizarea balului, a fost interesant să ne repartizăm atribuțiile și să le asumăm cu maximă responsabilitate. Am constatat că, uneori, este dificilă comunicarea cu ceilalți, mai ales cu colegii mai mici din clasele a IX-a, care au venit cu așteptări diferite. A fost nevoie de multă răbdare, ingeniozitate și tact pentru a duce la capăt tot ce ne-am propus. Au existat, bineînțeles, clipe tensionate, dar și multe momente în care am râs și ne-am simțit ca între adevărați prieteni. Astăzi avem sentimentul că a fost foarte greu, dar am realizat ceva frumos.

Cu stângăcii, cu emoții mai mult sau mai puțin stăpânite, cu zâmbete și lacrimi, balul a trecut și a rămas doar amintirea lui prețioasă. Le mulțumim tuturor celor care ne-au sprijinit în organizarea acestui eveniment. Îi mulțumim domnului Bîrda Sebastian Alin, primarul orașului Baia Sprie, domnului Todoran Sorin Gavril, directorul Casei de Cultură a orașului, le mulțumim tuturor sponsorilor, artiștilor care ne-au încântat cu momentele pregătite, conducerii Liceului Tehnologic de Transporturi Auto și cadrelor didactice care au fost alături de noi. Îi mulțumim domnului Vasile Bechir pentru tot sprijinul acordat, dar și pentru cuvintele frumoase cu care ne-a încurajat și, nu în ultimul rând, mulțumim publicului spectator.

Îi felicităm pe toți bobocii participanți la concurs și le urăm mult succes mai departe!

Interviu cu Ștefania Chiver, Miss boboc 2023

Rad Florina, Patca Daria

clasa a XI-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Titlul de Miss boboc 2023 a fost câștigat de eleva Ștefania Chiver din clasa a IX-a A. Am provocat-o și pe ea să ne răspundă la câteva întrebări.

Ce gânduri ai avut când te-ai înscris la bal?

Singurul gând pe care l-am avut a fost să-mi fac amintiri, să experimentez și această provocare.

Ce așteptări ai avut de la acest bal?

Nu am avut nicio așteptare, ținând cont de faptul că nu am mai participat la acest tip de concurs.

Te așteptai să câștigi titlul de Miss boboc 2023?

La început a fost departe de mine gândul de a câștiga. Am început să am curaj în momentul în care am văzut că dansul îmi iese foarte bine. Am prins mișcările și ritmul neașteptat de repede, iar apoi totul s-a desfășurat de la sine până în clipa în care am fost chemată în față pentru a fi încoronată ca regină a balului. S-a desfășurat totul foarte repede, aproape ca într-un vis din care nu îți dorești să te trezești.

Cum ți s-a părut această experiență?

A fost o experiență deosebit de frumoasă. Aș mai repeta-o de o sută de ori și, credeți-mă, nu aș schimba nimic!

Care a fost obstacolul care te-a pus în dificultate?

Cel mai mare obstacol pe care a trebuit să-l depășesc au fost emoțiile. Sunt o persoană emotivă, iar apariția în public și participarea la probe m-au dezvăluit așa cum sunt. Se pare că juriului i-am plăcut de vreme ce mi-a acordat acest titlu de care sunt extrem de onorată. Îi mulțumesc și publicului, care m-a încurajat pe parcursul întregii competiții.

Interviu cu Radu Crăciun, Mister boboc 2023

Rad Florina, Patca Daria

clasa a XI-a A

prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Titlul de Mister boboc 2023 a fost câștigat de elevul Crăciun Radu din clasa a IX-a A. După atâtea probe trecute cu succes în timpul balului, l-am provocat să ne răspundă la câteva întrebări.

Ce gânduri ai avut când te-ai înscris la bal?

Adevărul este că nu știam ce și cum va fi sau ce o să facem. Eram sigur că vor fi probe de trecut, că va trebui să apelez la abilitățile și calitățile mele, dar nu aveam viziunea de ansamblu, așa că au fost și emoții. Pe scurt, voiam să bifez și această experiență.

Ce așteptări ai avut de la acest bal?

Mă așteptam să iasă foarte bine totul.

Te așteptai să câștigi titlul de Mister boboc 2023?

Mă așteptam să câștig deoarece știam că am un atu. Mă refer la proba de talent. Eram pregătit să fac ceva ce nu toată lumea reușește. Am făcut cinci ani de karate și a fost un drum greu până la obținerea centurii maro, pe care eu o dețin. Multe cantonamente și antrenamente, multă disciplină și determinare stau în spatele acestor cinci ani de karate.

Cum ți s-a părut această experiență?

A fost solicitantă, dar și amuzantă. Nu cred că aș vrea să o mai repet, deoarece mi s-a părut foarte grea proba de dans.

Sunt specialist în mișcări care presupun autoapărarea, dar arta dansului e cu totul altceva. Nu prea cred că reușesc să transmit emoție.

Eu cred că ai reușit. Te judeci prea aspru. Ce sfat le dai viitorilor boboci?

Îi sfătuiesc să nu rateze această experiență. Să se înarmeze cu răbdare și curaj, pentru că vor fi multe provocări, dar tot efortul va merita în final. Nu o să uit că am fost machiat de o fată care era legată la ochi. Vă puteți da seama și singuri ce a ieșit! Sunt băiat. Nu îmi place să fiu machiat.

Trupa de teatru Dramatique la Balul bobocilor 2023

**Bota Bogdan, Hognogi Raluca,
Kovacs Raimond, Pașca Georgiana,
Silaghi Alexandra**, clasa a VI-a A
prof. coord. Smiedt Mihaela-Elena

Toamna aceasta, cei mai mici membri ai trupei de teatru **Dramatique**, elevi ai clasei a VI-a A, au primit o provocare inedită, și anume să participe cu două scenete la spectacolul organizat cu ocazia Balului bobocilor. Încă de la început s-au arătat încântați, așa că ne-am pus pe treabă.

A fost dificil până am stabilit care sunt scenetele pe care le vom interpreta. Ne-am oprit asupra textului „**Nota patru la istorie**”, din dorința de a destinde spiritele, de a încerca să alungăm emoțiile bobocilor candidați la titlurile de Miss și Mister, dar și de a surprinde o imagine, atât de întâlnită azi, a relației dintre școală, elev și părinte. Ne-am oprit apoi asupra piesei „**Tren de plăcere**” de I. L. Caragiale și am selectat un fragment relevant pentru a surprinde relațiile dintre membrii familiei și educația necorespunzătoare acordată copilului.

Am distribuit apoi rolurile și fiecare s-a arătat încântat de personajul pe care trebuia să îl interpreteze. Au urmat apoi repetiții peste repetiții și, aproape fără să ne dăm seama, timpul s-a scurs pe lângă noi și a sosit și ziua evenimentului mult așteptat. A fost o adevărată surpriză când toată recuzita a fost pusă cap la cap. Fiecare s-a străduit acasă, ajutat de părinți, de vecini, de cunoscuți să-și alcătuiască vestimentația cât mai bine posibil și costumele au depășit orice așteptări.

Înainte de a urca pe scenă, emoțiile erau aproape de nestăpânit, dar ele s-au evaporat ca prin magie odată cu aplauzele de încurajare ale publicului spectator. Am fost avertizați că totul va trece halucinant de repede, că trebuia să profităm de fiecare secundă petrecută pe scenă, dar nu ne-am gândit că va fi chiar așa.

Aplauzele de la final ne-au făcut să înțelegem că am ajuns la inima publicului și că tot efortul nostru a fost apreciat.

Bota Bogdan: *Pentru mine a fost o experiență deosebită, deoarece am putut să fac oamenii să zâmbescă, și chiar să râdă.*

Hognogi Raluca: *Când am pășit pe scenă, mi-am simțit fața înflăcărată de emoție. Am încercat din toate puterile să nu mă încurc și am evitat să mă uit spre spectatori... Mă temeam că sunt prea mulți ochi în sală care mă privesc, prea multe urechi care îmi sorb fiecare cuvânt și care, poate, mă ... judecă. La un moment dat, fără să realizez, mi-am eliberat mintea de aceste gânduri și m-am bucurat de experiență. La final am fost foarte mândră de mine, de noi, de toți. Nu mai eram rușinoasă și nici nu cred că voi mai fi. Sunt sigură că fiecare elev ar trebui să încerce măcar o dată experiența jocului actoricesc, a eliberării de sine și a intrării în pielea unui personaj. Vei avea surpriza să te regăsești total îmbogățit.*

Silaghi Alexandra: *Niciodată nu am crezut că voi putea face asta vreodată, să joc într-o piesă de teatru, cu publicul în față și cu sentimentul de bucurie că lumea apreciază efortul meu.*

Sabotaj, cuvânt cu origini istorice

prof. Făt Mihaela

Denumirile și noțiunile folosite în istorie au uneori origini dintre cele mai interesante. Anumite experiențe au marcat atât de mult mentalul colectiv încât s-au făcut conexiuni din cele mai neașteptate. Aceasta este și cazul noțiunii de **sabotaj**.

Termenul provine din francezul **sabot**, care înseamnă **papuc din lemn**. Țesătorii francezi din secolul XIX aruncau cu papucii în războaiele la care lucrau, pentru a le defecta, deoarece se temeau că apariția mașinilor industriale îi va transforma în șomeri. Acest cuvânt mai este legat și de activiștii francezi din tipul Revoluției Industriale, muncitori la căile ferate. Aceștia foloseau țaruși din lemn pentru a lega liniile de tren. Dacă pivoții din lemn erau îndepărtați trenurile erau deraiate cu scopul de a atrage atenția asupra condițiilor mizere de muncă. Așadar acțiunea de distrugere deliberată, stricare conștientă a unui lucru, a unei mașini sau agregat pentru a zădărnici o acțiune, a unei activități, prin stoparea, frânarea intenționată a realizării unui lucru, a unei acțiuni, având ca scop împiedicarea bunului mers al unei activități, în special tergiversarea desfășurării normale a unui proces de producție, era îndreptată împotriva propriilor angajatori sau instituții, iar aspectul esențial este că provine din interiorul unei organizații sau al acțiunilor personale.

Sabotajul este considerat o parte integrantă a tacticilor sindicaliste din Franța, ulterior răspândite în întreaga lume.

Preluarea acestui termen aproape similar în limbile europene se produce în timpul primului război mondial. Infiltrarea unor ofițeri în structurile militare ale dușmanilor sau hărțuirea constantă, trimiterea forțelor speciale în spatele frontului inamicilor pentru a taia liniile de comunicație, a distruge punctele strategice sau a crea confuzie sunt înțelese ca acțiuni militare de sabotaj. Unul dintre cele mai cunoscute acte de sabotaj este cel al agentului german Anton Dilger care a reușit să infecteze caii și bovinele aparținând Antantei cu răpciugă și antrax, ambele transmisibile și la om. De altfel cele mai periculoase acțiuni de sabotaj sunt cele biologice sau chimice și a căror efecte pe termen lung nu pot fi preconizate.

Conchizând, într-o manieră comică atunci când muncim fără tragere de inimă, de mântuială și cu multă nepăsare nu sabotăm doar acțiunea în sine, ci și pe noi înșine.

Impactul social media în viața tinerilor

Ciocotișan Alexandra

cls. a IX-a A

prof. coord. Udrescu Adina

Social media facilitează comunicarea și interacțiunea socială între noi, adolescenții, oferindu-ne posibilitatea de a păstra legătura cu prietenii, de a ne face noi cunoștințe și de a participa la comunități online. Această conectivitate poate contribui la dezvoltarea relațiilor sociale, dar ne poate totodată izola în mediul online, reducând interacțiunile față în față.

Prin intermediul social media, suntem expuși la viața altor persoane și la standarde de frumusețe, succes și fericire. Această expunere poate duce la comparație socială și la sentimente de inadecvare sau presiune de a ne conforma la normele impuse de mediul online.

Mediul virtual poate avea un impact asupra stimei de sine, a imaginii corporale și poate influența totodată percepția noastră despre noi. Excesul de retușare a imaginilor, aplicarea filtrelor la poze și prezentarea unei versiuni idealizate a vieții, pot duce la dezvoltarea unei stime de sine scăzute sau la nemulțumire față de propriul aspect fizic.

Online-ul furnizează informații care pot avea impact asupra sănătății noastre mintale. Suntem expuși la o cantitate uriașă de conținut pe social media, inclusiv știri, imagini și videoclipuri. Consumul excesiv de conținut poate duce la suprasolicitare și la tristețe, afectându-ne sănătatea mintală și contribuind astfel la apariția anxietății și a depresiei.

O experiență negativă întâlnită este cyberbullyingul, deoarece social media poate fi un mediu în care există riscul să fim agresați prin mesaje răutăcioase sau comportamente intimidante, ceea ce poate avea un impact semnificativ asupra sănătății mintale și emoționale.

Pe lângă efectele negative, mediul online oferă de multe ori beneficii. Pune la dispoziția noastră oportunități de învățare și dezvoltare, acces la informații, resurse educaționale pentru dezvoltarea armonioasă a personalității tinerilor. Prin intermediul platformelor de socializare, putem explora subiecte interesante, putem participa la discuții, schimburi de experiență și putem învăța lucruri noi.

În concluzie, social media poate avea atât efecte pozitive, cât și negative asupra vieții adolescenților. Este important ca tinerii să fie educați și să dezvolte abilități pentru a naviga în mod sănătos și echilibrat în mediul online și pentru a-și gestiona corect experiențele pe social media. De asemenea, este important ca adolescenții să ceară părinților și profesorilor sprijin și îndrumare în utilizarea responsabilă a mediului virtual.

Colectivul de redacție

Bodenlocz Amália, cls. a II-a C

Breban Antonia, cls. a V-a A
Lorincz-Brezocki David, cls. a V-a A
Leș Lidia, cls. a V-a A

Bota Bogdan, cls. a VI-a A
Chira Vivienne Brigitte, cls. a VI-a A
Hognogi Raluca, cls. a VI-a A
Kovacs Raimond, cls. a VI-a A
Pașca Georgiana, cls. a VI-a A
Silaghi Alexandra, cls. a VI-a A

Báczó Nátániel, cls. a VI-a C
Balázs Erika, cls. a VI-a C
Coț Holczmann David, cls. a VI-a C
Toth Márk, cls. a VI-a C
Várdai Alpár, cls. a VI-a C

Kiss Amalia, cls. a VII-a A

Bántó Róbert, cls. a VII-a C
Bodenlocz Róbert, cls. a VII-a C

Marenyuk Ionela, cls. a VII-a B

Ardelean Sara Maria, cls. a VIII-a A

Goga Maria Teodora, cls. a VIII-a C

Ciocotișan Alexandra, cls. a IX-a A

Fuksz Fabiana, cls. a XI-a A
Molnar Ștefania, cls. a XI-a A
Patca Daria, cls. a XI-a A
Păcăleanu Isabel, cls. a XI-a A
Rad Florina, cls. a XI-a A

prof. Bokos Enikő

prof. înv. primar Ciceu Mădălina

prof.dr. Coza Ancuța Maria

prof. Dan Amalia Maria

prof. Făt Mihaela

prof. Grec Emilia

prof. Moje Ina

prof. Smiedt Mihaela-Elena

prof. Sztrelenczuk Iolanda

prof. Tirean Ancuța

prof. Udrescu Adina

Generația Z (Baia Sprie)

ISSN 2972 – 0850 ISSN-L 2972 – 0850

Liceul Tehnologic de Transporturi Auto

BAIA SPRIE

MARTIE 2024

Generația Z (Baia Sprie)
ISSN 2972 – 0850 ISSN-L 2972 – 0850
BAIA SPRIE
MARTIE 2024